

§ 1. Ustanowiony w §§ 6, 11 i 7 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 679, 680 i 681) w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa i kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej termin wejścia w życie tych rozporządzeń na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zmienia się z dnia 31 sierpnia na 1 września 1923 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

741.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 września 1923 r.

o podwyższeniu opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonywane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dn. 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dn. 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. 1919 r. № 29, poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę, ustanowioną § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 176), podwyższa się z kwoty 1.500 mk. na 10.000 mk.

§ 2. Maximum awansu, ustanowione § 2 tegoż rozporządzenia, podwyższa się z kwoty 150.000 mk. na 1.000.000 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

742.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 14 września 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,

bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy Przewozowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 48 do ust. 2 dodaje się postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „Za niewielką partję zwierząt domowych uważa się połowę ilości sztuk, uznanych w Nomenklaturze i klasyfikacji towarów (część III Taryfy) za normę naładunku zwierząt do wagonu.”

W art. 52 ust. 2 w wierszu 3 wyraz „pośpiesznych” zmienia się na „(art. 79)”.

W art. 56 ust. 1 do p. o) dodaje się następujące postanowienie wykonawcze:

(Post. Wyk.). „Jako nadawca może być wskazana tylko jedna osoba lub firma”.

W art. 59 ust. 2 dotychczasowe postanowienia wykonawcze IV i V otrzymują odpowiednio numerację V i VI, zaś postanowienie wykonawcze III do tegoż ust. 2 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 113, poz. 1028) otrzymuje brzmienie następujące:

(Post. Wyk.). „III. Za poprawienie naładunku oraz przeładowanie wagonu, nienależycie przez nadawcę załadowanego, w razie dokonania tych czynności przez kolej na życzenie nadawcy przed zawarciem umowy o przewóz (art. 61), pobiera się:

a) za poprawienie naładunku — zwrot kosztów własnych oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu;

b) za przeładunek — opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy), niemniej jednak niż zwrot kosztów własnych oraz postojowe za cały czas przetrzymania wagonu.

(Post. Wyk.). IV. Za wyładowanie i naładowanie nadwyżki wagi tak na stacji nadania, jak i w drodze pobiera się opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy) oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu.”

W art. 60 w ust. 1 a) i b) opłaty 2000, 600, 200 i 1000 mk. (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 73, poz. 575) zmienia się odpowiednio na 4000, 1200, 400 i 2000 mk.

W art. 79 ust. 4 w Postanowieniu wykonawczem opłatę za wydanie odpisu zawiadomienia z 200 mk. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 42, poz. 289) podwyższa się do 2000 mk.

W art. 81 do ust. 1 dodaje się III (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 42, poz. 289) postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „III. Zawiadomienie nadawcy o odebraniu przesyłki powinno być dokonane: a) przy przesyłkach łatwo ulegających zepsuciu lub warunkowo do przewozu przyjętych — niezwłocznie po upływie terminu odbioru przesyłki, b) przy innych przesyłkach całowagonowych — w 48 godzin po upływie terminu odbioru, i c) przy wszystkich pozosta-